

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

22. března 2015

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: PARALIPOMENON 3, ŽALMY 148-150, LUKÁŠ 13-14.

MŮJ OTEC PRACUJE BEZ PŘESTÁNÍ, PROTO I JÁ PRACUJI

V Novém zákoně nyní čteme Lukášovo evangelium. Dobře víme, že je hodně příběhů, které se nacházejí jenom v tomto evangeliu. Například pouze v Lukášovi se dočítáme o Simeonovi a máme zde zaznamenanu nádhernou Zacharjášovu píseň, jejímž podnětem bylo narození jeho syna Jana.

Možná jsme si však nevšimli, že ze sedmi záznamů Ježíšova uzdravování o sabatu se jich pět nachází v Lukášovi a dva se nacházejí jenom v něm, jak je možné vidět v tabulce.

Muž s odumřelou rukou	Matouš 12:10; Marek 3:1-5; Lukáš 6:6-9
Muž s nečistým duchem (posedlý démonem)	Marek 1:21-26; Lukáš 4:33-35
Matka Petrovy ženy	Matouš 8:14; Marek 1:30-31; Lukáš 4:38
Žena, která byla úplně sehnutá a nedokázala se napřímit	Lukáš 13:11-14
Muž stížený vodnatelností	Lukáš 14:1-3
Muž nemohoucí po dobu třiceti osmi let	Jan 5:5-9
Muž slepý od narození	Jan 9:13-15

Nevěřím, že je shoda okolností, že je v evangeliích zaznamenáno sedm různých uzdravení o sabatu. Zdá se, že tyto zázraky ve svém souhrnu zaznamenávají týden sabatů a tím odkazují na obvyklé měření času. Ponaučení se zdá být očividným – kterékoliv období sedmi dnů je dobou, kdy máme konat dílo Boží.

Pobouření, které způsobilo Ježíšovo uzdravování o sabatu, bylo založeno na zkosnatělé židovské interpretaci deseti příkázání (**Lukáš 13:14**). My však musíme jít za tuto úzkou interpretaci, neboť tento příkaz nebyl pouhým pokynem, aby se lidé zdrželi práce, ale daleko důležitější bylo, že byl znamením toho, že Izrael je posvěceným lidem (**viz Exodus 31:13**). Zanedbání dodržování sabatu tedy bylo projevem pohrdání vykopením, které pro ně bylo připraveno. Onen den byl rovněž nesmírně významný, neboť představoval obraz konce Božího záměru. Každý sabat byl sám v sobě mikrokosmem zaslíbeného odpočinku o sabatu. Sabat má však i jiné rysy, které o jeho povaze vypovídají stejně dobře. Byl to den, kdy byl obnovován posvátný chléb; nikdy se nestalo, že by chléb chyběl. Tento uctívaný chléb vzešlý z námahy Izraele byl nepřetržitě přítomen před Pánem a obnovován o každém sabatu. Každodenní oběť měla tentýž účel jako týdenně obměňovaný chléb – připomínala Izraeli nepřetržitý duchovní stav, který jej měl oddělovat od ostatních jakožto lid smlouvy.

Všední den byl základní jednotkou času měřící průběh roku. Sabat, který nastával každý sedmý den, byl jednotkou duchovního roku. Zdůrazňoval však propojení s běžnými dny – oběti o sabatu kopírovaly oběti o všedních dnech. Ponaučení zde bylo jasné – ač byl tento speciální den určen rozjímání nad postavením Izraele jako posvěceného lidu, byl zároveň připomínkou duchovního stavu, který by měl být přítomný každý den. A to chtěl Ježíš nepochybně říci tím, že uzdravoval v den sabatu. Dílo vykopení není rezervováno pro zvláštní den.

V **Janovi 5** Ježíš uzdravil muže, který byl nemohoucí po dobu osmatřiceti let. Židé to považovali za porušení pravidla o sabatu, ale Ježíš jim pravil (**Jan 5:17**): „*Můj otec pracuje bez přestání, proto i já pracuji.*“ Je pravda, že Bůh pracuje o sabatu, a proto Ježíš prostřednictvím svých sabatových uzdravení dával velmi silné ponaučení: jeho kazatelské působení nebylo vázáno nebo omezeno neporozuměním Židů a zkreslením Boží pravdy. V prohlášení *můj otec pracuje bez přestání* se vracíme zpět ke Genesi. Neboť když Bůh dokončil své stvořitelské dílo, prohlásil, že Jeho stvoření je velmi dobré, a odpočíval. Jeho odpočinek byl však přerušen neposlušností člověka a nástupem hříchu, a od té doby Bůh neustal ve svém vykupitelském díle.

Příchod Ježíše naplňuje ponaučení sabatu – Bůh byl stále činný a posvěcoval svůj lid, ten však většinou toto posvěcení odmítal. Tyto zázraky a jejich reakce na ně o tom podávají svědectví.

Izajáš 40:1-4 je proroctvím ohledně příchodu Ježíše. Pozadím Izajášovy doby byla zázračná záchrana před asyrskou invazí a kapitola 40 nám ukazuje obraz velkého léta osvobozující Hospodinovy přízně, které po této záchraně následovalo. Jubilejní oslava byla v podstatě celým rokem sabatu. Paralelní pasáž se nachází v **Izajášovi 35** – pozadím Izajášovy doby zde byla porážka Sancheríbových armád a léto Hospodinovy přízně, které následovalo, viz **2. Královská 19:29**. Je zde však pozoruhodné spojení s Ježíšovým uzdravováním o sabatu. To nás opět přivádí k závěru, že Ježíšovo kazatelské působení v Izraeli bylo v posledku celé sabatem, dokonce dobou Hospodinovy přízně! **Izajáš 35:3-6**: „*Dodejte síly ochablým rukám (**muž s odumřelou rukou**), pevností kolenům klesajícím (**muž nemohoucí již třicet osm let**). Řekněte nerozhodným srdcím: **Bud'te rozhodní, nebojte se!** Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit. Tehdy se rozevřou oči slepých (**muž slepý od narození**) a otevřou se uši hluchých. Tehdy kulhavý poskočí jako jelen (**žena, která byla úplně sehnutá a nemohla se vůbec napřímit**) a jazyk němého bude plesat. Na poušti vytrysknou vody, potoky na pustině.*“

Všechny tyto zázraky potvrzují učení Ježíše o vykoupení, které není omezeno na určité dny v týdnu. Ježíš upozornil, že o sabatu jsou vypouštěna a krmena i zvířata – tím spíše by měli být lidé vysvobozeni z pout hříchu a nakrmeni duchovní potravou! V uzdravujícím působení Ježíše jednotlivci často představují národ Izraele postižený nemocí hříchu. Paže, které měly být silné ve službě Bohu, byly ochromeny omezeními židovského zákona – **muž s odumřelou rukou**. Židovské vedení bylo plné nečistot pohanů – **muž s nečistým duchem (posedlý démonem)** a židovské náboženské organizace byly posedlé a potřebovaly přičetnost pravého učení. **Sehnutá žena a muž nemohoucí po osmatřicet let** výmluvně vypovídají o těch, kdo byli zatíženi vahou židovských právních omezení. **Matouš 23:4**: „*Svazují těžká břemena a nakládají je lidem na ramena, ale sami se jich nechťejí dotknout ani prstem.*“ A muž, který trpěl vodnatelností? Řecké slovo, jež je zde užito, je lékařským pojmem, který znamená, že touto nemocí bylo stíženo celé jeho tělo. V Izraeli bylo jen pár výjimek, naprostá většina odmítala léčivý balzám Ježíšova učení. **Muž u rybníka** svědčí o těch, kdo se spoléhali spíše na pověry než na Boží pravdu, a nemůže být pochyb o tom, že **muž slepý od narození** představuje těch několik v Izraeli, kteří nakonec pochopili, že slepota je přirozeným stavem všech lidí, a požadovali zrak, který jim mohl dát pouze Ježíš. Jediné uzdravení, které nevyvolalo pobouření, bylo vyléčení **matky Šimonovy ženy**, neboť se odehrálo uvnitř rodící se církve.

Tato uzdravení o sabatu svědčí o tom, že celý Ježíšův život byl ve své podstatě sabatem – dnem pro Boží práci. Na začátku jsme poznamenali, že Lukáš zachycuje pět ze sedmi uzdravení o sabatu, a dvě z nich zachycuje pouze on. Zdálo by se tedy, že se Lukáš snaží tato uzdravení o sabatu zdůraznit. Proč tomu tak je? Máme dobré důvody věřit, že Lukáš byl pohan, a existují závažné důkazy pro to, že jeho evangelium nese zvláštní poselství pro pohany. Mohlo by toto být odpovědí? Jak Židé, tak pohané nejsou podle Nového zákona omezeni dodržováním židovského sabatu, ale po všech se požaduje, aby žili každý den jako lidé vyléčení z hříchu, aby žili každý den jako Boží posvěcený lid.